

Beslissing OM n.a.v. oordeel 2018/LZA2/01

Samenvatting

In deze zaak werd bij het ongeboren kind tijdens echoscopisch onderzoek bij een zwangerschapsduur van 29 weken en 5 dagen gezien dat sprake was van hydrocefalie¹ op basis van een intracraniële bloeding. Uit nadere onderzoeken bleek vervolgens dat sprake was van een ernstige intracraniële bloeding, een beginnende hydrocefalie, schade aan het hersenparenchym en toename van de hoofdomtrek.

De prognose was zeer somber. Er bestond een grote kans op overlijden binnen enkele weken tot maanden, met name omdat het cerebellum² ernstig beschadigd was, er aanwijzingen waren voor schade aan de pons³ en er sprake was van intracraniële druk op de hersenstam.

De toekomstverwachting van het kind bij overleven na de geboorte bestond uit ernstige psychomotore retardatie, ernstige epilepsie indien er voldoende hersenparenchym zou overblijven, blindheid en slikstoornissen. Het kind zou niet kunnen communiceren, niet zelfredzaam zijn en volledig afhankelijk zijn van het medisch zorgcircuit.

Er waren geen behandelingsmogelijkheden - antenataal noch postnataal - om de prognose te kunnen verbeteren. Een postnatale behandeling d.m.v. een intraventriculaire drain werd door de arts als medisch zinloos gezien gelet op de grootte van de schade aan het brein.

Bij een zwangerschapsduur van 32 weken en 5 dagen werd de foeticide toegepast door middel van een intracardiale injectie onder algehele narcose van de moeder, waarna het kind is overleden.

Oordeel Beoordelingscommissie LZA/LP

De Beoordelingscommissie is tot het oordeel gekomen dat aan alle zorgvuldigheidseisen is voldaan. De Beoordelingscommissie overweegt dat de gestelde diagnose en prognose van zodanige aard was, dat een medische behandeling na de geboorte zinloos werd geacht omdat geen enkele behandeling een verbetering van de uitkomst zou geven. Het betrof een aandoening die, indien tot afbreking zou worden besloten, in categorie 2 valt. De Beoordelingscommissie stelt vast dat uitwendige schouwing de antenatale bevindingen heeft bevestigd.

---

¹ Bij hydrocefalie kan het hersenvocht (liquor) niet worden afgevoerd, of niet door de bloedbaan worden opgenomen. Hierdoor worden de hersenkamers vergroot en wordt het zogeheten 'waterhoofd' gevormd.

² Kleine hersenen, hoofdzakelijk verantwoordelijk voor de motoriek

³ Onderdeel van de hersenstam

Op basis van de door de arts gegeven informatie oordeelt de Beoordelingscommissie dat er sprake was van te voorzien fysiek uitzichtloos lijden bij het kind, bestaande uit ernstige psychomotore retardatie, ernstige epilepsie indien er voldoende hersenparenchym zou overblijven, blindheid en slikstoornissen. Het kind zou niet kunnen communiceren, niet zelfredzaam zijn en volledig afhankelijk zijn van het medisch zorgcircuit. De Beoordelingscommissie oordeelde voorts dat al deze beperkingen zouden leiden tot een sterk verminderde levensverwachting met een grote kans op overlijden. Postnatale zorg zou geen wezenlijk ander perspectief bieden.

Voorts constateerde de Beoordelingscommissie dat de moeder en haar partner volledig op de hoogte zijn gebracht en uitgebreid zijn voorgelicht, ook over het alternatief van het uitdragen van de zwangerschap. De arts is met de moeder en haar partner tot de conclusie gekomen dat er geen andere oplossing was voor de situatie waarin het kind en de moeder zich bevonden. De Beoordelingscommissie was van oordeel dat het verzoek tot beëindiging van de zwangerschap vrijwillig, weloverwogen en consistent was.

De Beoordelingscommissie overweegt dat het verzoek tot afbreking tweemaal is besproken in een multidisciplinair overlegteam. Eén keer in het eigen medisch centrum en één keer buiten de eigen regio in het kader van een second opinion.

Tenslotte constateert de Beoordelingscommissie dat de afbreking van de zwangerschap medisch zorgvuldig is uitgevoerd.

Beoordeling Openbaar Ministerie

Het College is van oordeel dat de arts geen strafrechtelijk verwijt valt te maken. Naar het oordeel van het College kon de arts in redelijkheid tot de overtuiging komen dat de ongeborene een aandoening of combinatie van aandoeningen had die van zodanig aard was, dat na de geboorte zou worden afgezien van een medische behandeling, omdat medisch ingrijpen naar heersend medisch inzicht zinloos zou zijn. De arts kon voorts, naar het oordeel van het College, tot de overtuiging komen dat bij de ongeborene sprake was van te voorzien uitzichtloos lijden.

Beslissing

Nu de arts geen strafrechtelijk verwijt valt te maken omdat sprake is van overmacht, heeft het College de zaak onvoorwaardelijk geseponeerd.